

сезонну підготовку автомобілів, забезпечує експлуатаційну підготовку автомобілів корпоративних клієнтів. Ця концепція вимагає істотного підвищення кваліфікації персоналу в управлінні відносинами з клієнтами. Якість самого сервісу оцінюється як неприпустимо низька. Вирішення цих проблем вимагає прийняття концепції розвитку автосервісу. В даний час в Україні найбільш відповідною є концепція "турботи про автомобіль", що дозволить підвищити безпеку руху, яка є прийнятною і в Європі.

Література

1. Розум Р. І. Проблеми і перспективи розвитку технічного сервісу в сьогоdnішніх умовах / Розум Р. І., Вітровий А. О. // Матеріали першої міжнародної науково-практичної конференції молодих учених «Теоретична і прикладна економіка: задачі та перспективи». – Тернопіль 2008. – С. 178-179.

2. Гевко Р. Б. Основні організаційно-технічні принципи створення і модернізації СТО / Гевко Р. Б., Вітровий А. О. // Матеріали наукової конференції професорсько-викладацького складу „Економічні, правові, інформаційні та гуманітарні проблеми розвитку України в умовах проведення системних реформ”. 11 квітня 2012 р. Тернопіль, ТНЕУ. – 2012. – С. 40 – 42.

3. Вітровий А. О. Напрямки розвитку автосервісу в Україні / Вітровий А. О. // Збірник тез доповідей наукової конференції професорсько-викладацького складу «Економічні, правові, інформаційні та гуманітарні проблеми розвитку». – Тернопіль ТНЕУ 2009. – С. 26-28.

Наталья Власенко

*Гомельский государственный университет
имени Франциска Скорины, Республика Беларусь*

ПУТИ ОПТИМИЗАЦИИ ДЕБИТОРСКОЙ И КРЕДИТОРСКОЙ ЗАДОЛЖЕННОСТЕЙ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Дебиторская и кредиторская задолженность являются неизбежным следствием существующей системы денежных расчетов между организациями, при которой всегда имеется разрыв времени платежа с моментом перехода права собственности на товар, между предъявлением платежных документов к оплате и временем их фактической оплаты. Такая ситуация приводит к существенному увеличению рисков при продаже товаров, проведении работ, оказании услуг с отсрочкой платежа.

Так как дебиторская задолженность относится к высоколиквидным активам организаций, обладающим повышенным риском, большой объем просроченной и безнадежной дебиторской задолженности существенно увеличивает затраты на обслуживание заемного капитала, повышает издержки организации, уменьшает фактическую выручку, рентабельность и ликвидность оборотных средств, негативно сказывается на финансовой устойчивости, повышает риск финансовых потерь компании [1, 335].

Состояние кредиторской и дебиторской задолженности, их динамику и качественный уровень в целом по Республике Беларусь и Гомельскому региону можно охарактеризовать как неудовлетворительное. В 2015 год реальный сектор белорусской экономики оказался на грани выживания. Большинство предприятий не имеют оборотных средств на текущую деятельность и развитие. Согласно официальным данным Национального статистического комитета Республики Беларусь, всего количество убыточных предприятий на 1 января 2015 г. составило

188, в том числе по свободным экономическим зонам: Брест – 41, Гомель-Ратон - 32, Минск - 56, Витебск - 18, Могилёв - 15, Гродно–инвест - 26. На 1 января 2016 г. количество убыточных предприятий составило – 169, в том числе: Брест - 38, Гомель-Ратон - 27, Минск - 48, Витебск - 13, Могилёв - 16, Гродно-инвест – 27 [2].

За январь 2016 г. средняя рентабельность реализованной продукции, товаров, работ, услуг организаций Беларуси составила 8,6 %, рентабельность продаж – 6,9%. Дебиторская задолженность на 1 февраля 2016 г. составила 279,1 трлн. рублей, а том числе просроченная – 66,1 трлн. рублей, или 23,7 % от общего объема дебиторской задолженности. Кредиторская задолженность на 1 февраля 2016 г. составила 360,4 трлн. рублей, в том числе просроченная – 64,7 трлн. рублей, или 18 % от общего объема [3].

Оптимизировать дебиторскую и кредиторскую задолженность позволяет система управления, которая включает два крупных блока:

– кредитную политику, которая обладает реальными инструментами эффективного использования задолженности;

– комплекс мер, направленных на снижение возникновения просроченной или безнадежной дебиторской задолженности.

Каждая организация, имеющая проблемы с расчетами, должна осуществлять непрерывный контроль за ними. При осуществлении такого контроля можно выделить общие и частные направления деятельности, направленные на укрепление финансового состояния.

К общим направлениям относятся:

– организация системы постоянного контроля за дебиторской и кредиторской задолженностью по каждому дебитору и кредитору;

– проведение контроля дебиторской и кредиторской задолженности, целью которого является проверка достоверности этих обязательств, целесообразности и эффективности использования;

- определение внутренних и внешних причин, оказавших влияние на величину, структуру, динамику дебиторской и кредиторской задолженности, проведение оценки эффективности принятых мер на финансовое состояние предприятия, формирование соответствующих выводов и прогнозов.

К частным направлениям относятся:

– снижение уровня дебиторской задолженности до размера, не превышающего уровень кредиторской задолженности;

– обращение большего внимания на контроль за движением дебиторской задолженности, так как именно она приводит к иммобилизации денежных средств, ведущей к дальнейшей неплатежеспособности предприятия;

– своевременное погашение долгов, не допущение просрочек и штрафных санкций.

Кроме того, в организациях должна проводится постоянная работа по повышению конкурентоспособности производимой продукции, а, следовательно, повышение рентабельности предприятия.

Грамотно организованный контроль за движением дебиторской задолженностью является одним из важнейших факторов максимизации нормы прибыли, увеличения ликвидности, кредитоспособности и минимизации финансовых рисков.

Литература

1. Бухгалтерский учет: учебное пособие / П.Я. Папковская, А.Н. Соболевская, О.П. Алешкевич [и др.]; под общ. ред. П.Я. Папковской. – Минск: Вышэйшая школа, 2012. – 335 с.

2. Национальный статистический комитет Республики Беларусь [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.belstat.gov.by/> . Дата доступа: 11.03.2016.

3. Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.belstat.gov.by/ofitsialnaya-statistika/> . Дата доступа: 09.03.2016.

Марина Галайда

Тернопільський національний економічний університет

ДРОНИ – ЯК ДОСТУПНА АЛЬТЕРНАТИВА КОСМІЧНОМУ ЗОНДУВАННЮ

Останні десятиріччя у сільському господарстві відзначаються стрімким розвитком інформаційних технологій. Сучасні виклики в агроіндустрії вимагають обладнання, яке сприятиме економії ресурсів і підвищить ефективність виробництва. Тому на допомогу фермерам приходять технології точного землеробства, які мають новий погляд, що орієнтований на майбутнє та швидкозростаючий сектор сільського господарства.

До такої технології можна віднести БПЛА або дрони (з англійської мови – джміль) – це безпілотний літальний апарат (БПЛА), мобільний та автономний. Конструктивно це може бути як апарат на основі літакової так і мультироторної платформи. Вони здатні сьогодні здійснювати дистанційно оперативний моніторинг усіх швидкоплинних процесів в агросекторі, серед яких варто виділити обробіток, розвиток культур, а також їх рівень захворюваності. В протилежному випадку відсутність достатньо великого обсягу якісних даних перетворюється для фермерів на проблему [2].

Матеріали і методи. У дослідженнях використано інформацію про діяльність провайдера послуг DigiFly на базі безпілотних, дистанційно керованих літаючих платформ, а також дослідження німецьких спеціалістів у сфері обприскування посівів з допомогою БПЛА. Розглянуто також питання мінімізації недостачі інформації фермерами за допомогою аерофотозйомки по GPS-координатах об'єктів за допомогою цифрових камер. Аерофотозйомка полів з допомогою дронів, замість неповороткої малої авіації і супутникової зйомки, останніми роками активно допомагає у визначенні багатьох параметрів: хімічного складу ґрунту, точності закладки насіння у ріллю, взагалі швидкого виміру площі обробленої ділянки. Такий тип безпілотної зйомки здатен швидко показати «з пташиного польоту» різні дефекти при посіві, загибель урожаю після посухи, наявність шкідників, бур'янів або рівень захопленості території.

У таких умовах фермерам краще приймати контрзаходи і працювати в умовах часткової нівеляції загрози втрати урожаю культур. Застосування БПЛА дозволяє аграріям моніторити стан ґрунту, якість оранки й посіву, прогнозувати врожай, захищати ділянки від пожеж та розкрадань і навіть «точково» поліпшувати стан ґрунту, вносячи мікродобрива.

Сучасні БПЛА для агросектору допомагають розв'язати наступні завдання:

- інвентаризація сільськогосподарських угідь;
- оперативний моніторинг полів з висоти десятків метрів;
- ідентифікація проблемних ділянок з високою точністю і GPS зв'язком;
- контроль якості виконання посівних робіт, внесення добрив, обробка ґрунту;
- контроль якості роботи сільськогосподарської техніки;
- диференційоване внесення добрив;
- оптимізація зрошення й витрат водних ресурсів;